

Tárgyak:	Mária halála
Intézmény:	Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest
Gyűjtemények:	Régi Képtár
Leltári szám:	REK_4086

Leírás

A Biblia keveset árul el Szűz Mária életéről. A középkori ember azonban többet akart tudni az asszonyról, aki vallásának centruma volt, a teremtett világ legfőbb mennyei közbenjárója. Ígyhát számos apokrif legenda született, és ezek epizódjai idővel a templomi képeken is megjelentek. Az egyik legfontosabb történet Mária halála volt, aminek napja a katolikus egyház legfőbb ünnepei közé emelkedett. A hagyomány úgy tartja, Jézus nem engedte át anyja testét a földi enyészetnek, hanem testestől-lelkéstől felvétette a mennybe, aminek - mint azt Maso di Banco képén láttuk korábban - a királynőjévé is koronázta. A középkori prédikációk Mária testét - a Megváltó kihordóját - előszeretettel hasonlították az ószövetségi frigyládaéhoz, amely "akácfából készült, mert az nem korhad el és nem rágják meg a férgek. Így a Szűz teste is megérdemli, hogy ne korhadjon el." Bár ma már jószerivel csak a zseniális ifjabb Hans apjaként emlékezünk rá, életében az idősebb Holbeint is nagyra becsülték. Az apró, mindennapi életből átvett részletekben dúskáló Mária halála egyik legpompásabb műve. A romlatlan, fiatal testű Szűzanya szelíden készül a végre. Az ágya körül összegyűlt apostolok tevékenysége a valóságos halotti rítusnak felel meg: Szent Péter szentelt vízzel hinti meg, András füstölőt lóbál, János pedig gyertyát ad a kezébe, a békés halál jelképét. Hárman az írást olvassák, egyikük anakronisztikus pápaszemet visel. Mindeközben fent már megnyílik a mennyek kapuja, és Jézus magához inti anyját. Vécsey Axel

Alapadatok

Anyag/ Technika:	Tölgyfa / olaj
Méretetek:	150 x 228,5 cm

Események

Festmény készítése	mikor	1491
	ki	Hans Holbein, id. (1465-1524)
	hol	

Kulcsszavak

- festmény